University of Madras.

B. A. EXAMINATION OF [illegible]

SILAPPADHIKARAM.

PUKARKANDAM.

10. NADUKANKATHAI

நாடு காண் காதை

WITH

HE COMMENTARY

OF

ADIARKKUNALLAR

Edited with Notes

BY

V. SAMINATHA AIYER,

TAMIL PANDIT, GOVERNMENT COLL[EGE], KUMBAKONUM.

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS.

1894.

Price per copy—As. 8.

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமாசாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனுள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாண நூல்களுளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; கணவனும் மனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இராஜதானிகளாகிய புகார் (=காவிரிப்பூம்பட்டினம்) மதுரை வஞ்சியென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவருந் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்குமென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும் இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகுதியையும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின் இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெ-

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைநடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான் செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமமைந்துள்ள பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரிமுதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்குநல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்பழைய அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந்தெரிகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்துக் கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைவேறுபாடுகளால்நன்குபுலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின்பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றானுந்தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்பாலுந்தழுவியும், சிறுபான்மை மறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிதுபுலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்களின் பகுதிகளையும் பலநூல் மேற்கோண்முகமாக நன்குவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்கு விளங்கவில்லை. ஆயினும், இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பைக்காவலரென்று ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோனென்ற ஒருவராற் செய்விக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவெண்பா.

க. பருந்து நிழலுமெனப் பாட்டு மெழாலும்
பொருந்துமெறி யெல்லாப் பொருளுந் - தெரிந்திப்
படியார்க்கு [illegible] தானென்று
அடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புரவுக்குநச
சேரன் றெரிந்த சிலப்பதி காரத்தைச் சேர்ந்தபொரு
ளாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லான்
காருந் தருவுமனையா னிரம்பையர் காவலனே.

உ. காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
காற்றைப் [illegible] செய்வார் செய்கை போலுமக் காலமெனுங்
கூற்றைத் தவிர்த்தநர் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களையமைத்தும், ஒருவாற்றானும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்ச்சேர்த்திருப்

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைநடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமமைந்துள்ள பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவைமுதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாய்ப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரிமுதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்பதும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்பதும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்குநல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந்தெரிகின்றது. அவ்வுரை இக்காலத்து கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைவேறுபாடுகளால் நன்கு புலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள கிரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றானுந்தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்பாலுந்தழுவியும், சிறுபான்மை மறுத்தும், சிலவிடத்துப்பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிதுபுலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்ப் பகுதிகளையும் பலநூல் மேற்கோண்முகமாக நன்குவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை. ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பைக்காவலரென்றொருபெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோனென்ற ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவெண்பா.

பருந்து நிழலுமெனப் பாட்டு மெழுத்தும்
பொருந்துமொழி யெல்லாப் பொருளுந் - தெரிந்திப்
படியார்க்கு ந[illegible]துப யாத்தா னன்றா
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புலவருக்காச்
சேரன் தொடுத்த சிலப்பதி காரத்தின் சேர்ந்தபொரு
ளாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லான்
காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை போலுமக் காலமெனுங்
கூற்றைத் தவிர்த்தநற் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்தும், ஒருவாற்றானும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்ச்சேர்த்திருப்

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களேயும் அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௨௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவு பூண்டபின்பே இந்நூல் இவராற்செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனர்; இவர் தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதலைப்போலவே ஏனைச்சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின்றூய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரைநோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமநுபவித்ததாகச் சொல்லும்பொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள்பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக் கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச்செய்தனர். இங்ஙனம்செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும், விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேனென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் கo-ம் பக்கம் ரு-ம் வரிமுதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—உசு - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ருசு-ருஎ] "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி,யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி,மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு" எனவும், பின்பு [அடி சுஉ-சுஎ] "ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கின னாகி" எனவும், செங்குட்டுவனை நோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்த முனிவர்கள் கூறியதாக [அடி கூஅ-கூகூ] "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்" எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி கசக-கசஉ] "ஆனே றூர்ந்தோ னருளிற் றோன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலின்" எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த" என்பதிற் கோட்டமென்றதற்கு 'அருகன்கோயில்' என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துச் சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவரதுசமயம் சைனமென்று கூறுவாருமுளர்.

காலம்.—"உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், உரைசா லடிக ளருள மதுரைக் கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்" என இந்நூற்பதிகத் திறுதியிலும் "இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற, வாறைம் பாட்டினு ளறிய வைத்தனன்" என மணிமேகலையினுடையபதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையிலொருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினரென்று போதருதலானும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில், "ருகாரை முதலா" என்னும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் "சீத்தலைச்சாத்தனாராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை" என உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச்சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனாருமாகிய **நக்கீரனார்** இறையனாரகப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் கானல்வரியிலுள்ள "நிணங்கொள்", "துறைமேய் வலம்புரி", "நோக்

தநங் காதலர்", "புணர்துணை" என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதுங்காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினனென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலுந் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய கஎ௲௦ - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவெனனு மரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாற் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய எ௲௦-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின், இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின்காலமெனவே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய
அடியார்க்கு நல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும்மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும்புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சில குறிப்பும் இவரால்லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங் காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும்இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர்,அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்திரகாளியம் பஞ்சமரபு பரதசேனாபதீயம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்துநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்த காதையில் [அடி ௲௪] "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" என்

றும், கட்டுரைகாதையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், 'தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து" என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். *[௨௦௫ - ௩௪ ; ௨௩௦ - ௧௨ ; ௩௦௭-௨௦ ; ௩௦௮ - ௨௪ ; ௩௩௩ - ௨௩ ; ௩௩௪ - ௧௧ ; ௩௪௯ - ௫] இவருடைய உரைநடை சிறசிலவிடத்து எதுகைமோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவை பயந்து செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொருபகுதிகளைத் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் அங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வுரையிற் பலவிடத்துங்காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதலைச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-ம் பக்கம் ௬-வதுவரிமுதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்திலெவ்விடத்தேனும் இசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல்இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியேஎடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறேபொருள்கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார் [௩௧௧-௧௯.] ; [நச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டார் ; சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௫௮.]. இவர், 'கானல்வரியில் விரியக் கூறுதும்' [௭௧-௫ ; ௮௨ - ௫] என்றும, 'முன்னர் அணியென்பதனுட் கூறினும்' [௨௦௧ - ௧௮.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௯௭ - ௨௧.] என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள் விரிபக்கூறுவாம்' [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாதை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

---

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக்கதைச்சுருக்கம்.

[க.—*புகார்காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென்னுந்துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்குலத்திலுதித்தோராகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒருநாள், அக்கோவலன்றாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்ணகியும் இல்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சியுற்றுவிளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லறம் நடத்துதற்குவேண்டிய பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச்செய்து இல்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்; இவ்வாறு சிலவருடங்கழிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவளும் ஆடல்பாடல் முதலியவற்றில் மிகத் தேர்ச்சிபெற்றவளுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திலிருந்து அவள்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான் வேறுகுறிப்பில்லாதவளாகவிருப்பினும் அவன்வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத்தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்டகோவலன், வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

வைத்து இவள்பாடினாளென்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியென்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்குவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன், அஃது எனக்கு மிகவும் நாணைத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். கண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னானென்று கருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புளவாம்; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவன், 'மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து இழந்த பொருள்தேடுதற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரை வழியாக மேற்கேசென்று ஒரு பூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து வடமேற்றிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகியிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறையூரையடைந்தார்கள்.

[௨.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அங்குத்தங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திலிருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந்தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையுமடைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியினளவு தெரிந்துகொண்டுபோய் வையையாற்றையடைந்து அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிற்புறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையில் தங்கினேன்.

மற்றைநாட்காலையெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள்தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால்வைத்துவிட்டுத் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களையெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு, அங்கேவந்த தனது நாட்டாளாகிய மாடலனென்னுமந்தணனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்தில் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக்கொடுக்கலாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்தோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடியைநோக்கிப் போய்த் தனது வீட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதிய மனையொன்றிலிருக்கவைத்து உபசரித்துத் தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணையாகவைத்துச் சமைத்தற்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்துகொடுக்கக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படி பரிமாறக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ இக்கற்பாறை வழியில் வந்ததையெண்ணி நம் தாய் தந்தையர் என்னதுன்பமுற்றார்களோ? மிக்க செல்வத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த நாம இக்கொடிய துன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்குக்காரணமாக முன்பு செய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்திலேன்; வீணரோடும் விடரோடுங்கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்திற் புகுந்து நல்லொழுக்கத்தைத் துறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவர்க்கும் ஏவல் செய்தலையொழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக்கூடாவொழுக்கம் தீதன்று கருதியென்னையிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றை நீங்கி நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடுவந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த "பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி" இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய் விரைவில்விற்றுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால்வருந்துதலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒரு சிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியேயிருத்தலைக்கண்டு மனம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்

குத் துணிவில்லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு இவன் அரசனாற் பெயர்பெற்றோனென்றெண்ணி அவனருகிற்சென்று, 'அரசனதேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலைமதிக்கும் வன்மையுடையாயோ' என்று வினவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்வல்லனாதலைக்குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினான். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்வீட்டிற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீரிரும்' என்று ஓரிடத்தைக்காட்டிச் செல்லக் கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்குமுன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு, தன்மனைவியின் ஊடலைத்தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவள்கோயிலை நோக்கிக் காமபரவசனாய்ச் செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்துதித்து, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கணிருந்த சிலம்பைத்திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுடிலில் அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து, 'என் மனைவியின் சிலம்பு இவன்கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக் கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்றுசொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குங் காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொணர்வீரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன்சென்று கோவலனையடைந்து அவனைநோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்றுசொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறிமுதலியவற்றைக்கண்டு இவன் கள்வனல்லனென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுநூலிலுள்ள ஏதுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்களுள் அறிவின்மையினாற் கொலையஞ்சாதொருவன் விரைந்துசென்று கோவலனைத் தன் கைவாளால்வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும்அவனுடனிறத்தற்குத் துணிந்து

இடைச்சியர் மத்தியில்நின்று சூரியனைநோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே! நீயறிய என்கணவர் கள்வரோ' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியாகக் கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியேசென்று ஆங்குள்ள மகளிரைநோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனங் கேளேனாயின், என்னை இகழுமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தையடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர்பெற்றெழுந்துநின்று மதிபோன்ற முகம்வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரைமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன் நீ இங்கிருக்கவென்றுசொல்லி அவ்வுடம்பையொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத்தேவர்களோடுகூடிச்சென்றான்.

இங்கேஇப்படியிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக்கள் பலவற்றைக்கண்டுசென்று அவற்றைத் தன் கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகிகோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோனால் தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து அவனனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன் கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுவலிவாகச்சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ளபரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன்தேவிசிலம்பின்பரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்த சிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள்; உடைக்கவே அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது: அதுகண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானோவரசன்! நானோவரசன்!! ஐயோ! புகழ்பெற்ற இந்தஅருமந்தகுலம்என்னாற்பழியடைந்ததே! என்ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்றுசொல்லி மிகவும்துக்கித்து மயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்தில்வீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாதஅவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகி பாதத்தில் வீழ்ந்தாள்; வீழவே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்வூரை அழித்துவிடுவேன் பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால்திருகியெடுத்து அதை அந்நகரத்தின்மீதெறிந்தாள்; எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழைசெய்தநாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்' என்று கேட்ப, அவள், "பார்ப்பார் அறவோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று" சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்து சென்றன ; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்று அவளைநோக்கி, "யான் இந்நகரின்தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச்சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக ; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச்சொல்லுவேன் : முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று வியாபாரப் பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்றுபிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்ததுயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்துமலைந்து பின்பு ஒருமலையின் மேலேறிக் கணவனைச்சேர்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரைவிடுதற்கு நினைத்தவள்,'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர்மறுபிறப்பில்இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பரதனே இக்கோவலனாகப் பிறந்தான் ; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இன்றைக்குப்பதினாலாவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக் கண்டுசேர்வை" என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச்சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலில்நின்று பதினாலாவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விமானத்தின் மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தாள்.

[௩.—வஞ்சிக் காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போகக் கண்ட வேடுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிப்பலவகையான காணிக்கைப் பொருள்களையுங்கைக்கொண்டுசென்று,மலைவளங்காண்டற்குத் தனதுதேவி வேண்மாளோடும் தம்பி இளங்கோவடிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத் தானையுஞ்சூழவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ளமணற்குவியலிலிருக்குஞ்சேரனை செங்குட்டுவனைக் கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள் ; அதுகேட்டு அவ்வரசன

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராநகர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரை யிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேனென்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்துவைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திறங்கி அங்கே போர்செய்தற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படைசெய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந்தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலனாற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்துவருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிநகரையடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன் 'நீ கோபந்தணிக; இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவைகள் நிலையா; நல்லபதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள்முகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச்சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்து உபசரிக்கும்படி வில்லவன்கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று, சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

ணிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்றை மாடலனாற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மதுரையையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலநீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்கள்மீது தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி எனனும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்வந்து வணங்கி நின்றான்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்றுபிரார்த்திப்ப, நீங்கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தேனென்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு செங்குட்டுவன மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள் கோயிலுக்குச் சென்றா: அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்திமேற்றோன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந் தொடங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்செழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கிள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

முதலாவது புகார்காண்டம்.

பத்தாவது

நாடுகாண்காதை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
லூழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப
ஏழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
தாமொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
னீணெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த
மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி
யணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி
யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் போகிப்
புலவூண் டுறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் தடங்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குழீஇய
வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
னீரணி விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுஞ்

சாரணர் வரூஉந் தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்டு
மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு
முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு
மலைய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து
குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து
காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிறுங்கொடி நுசுப்போ டினைந்தடி வருந்தி
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து
முதிராக் கிளவியின் முள்ளெயி றிலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ
வாறைங் காதநம் மகலூட் டும்பர்
நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்த
காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழலு
முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் றிருமொழி பிறழா நோன்பு
முடையீ ரென்னோ வுறுக ணாளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென
வுரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்
பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ
வுரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீர்
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய

றவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகலிற்
போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனெனக்
கோவலன் காணாய் கொண்ட விந்நெறிக்
கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்
செஞ்சுளைப் பலவின் பரல்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புசூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக்
குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்

பொறிமயிர் ணலவனு நந்தும் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றாழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணா
வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கணு
மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோனொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்
தோமறு *கடிஞையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி யையைகைப் பீலியுங் கொண்டு
மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நிவப்பிற கடுங்குர லேற்றொடு
சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
கழனிச் செந்நெற் கரும்புசூழ் மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னாரையுஞ்
செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்
வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பல்வேறு குழூஉக்குரல் பரந்த வோதையு
முழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய
கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

*கடிகையெனவும் பாடம்.

கவிரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்
கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றார்க்கு மொலியே யன்றியுங்
கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேறாடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்
கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுந்
தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கணை முழவின் மகிழிசை யோதையும்
பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமொ டவலங் கொள்ளா
துழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன் கொற்றமொடு
மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின்
மறையோ ராக்கிய * வாவுதி நறும்புகை
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுசூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பரந்து
மங்குல்வா னத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்
பன்னாட் டங்கிச் சென்னா ளொருநா
ளாற்றுவீ யரங்கத்து வீற்றுவே றாகிக்

* வானவிநறும்புகையென்றும், வானவருணுஅவென்றும் பாடம்.

றூற்று வழிப்பட் டோரா ரென வினவவென்
மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்
தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்
காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்பூங் கோதையை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
குறுநரி நெடுங்குரற் கூவிளி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்நுந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்
குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் றிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகவீங் கிவரெனச்
சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரமென்பது, சிலம்பினது அதிகாரத்தையுடையது என அன்மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம் - அதிகரித்தல். இராசநீதியிற்பிழைத்த அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லுமென்பதும், பத்தினியை மக்களேயன்றித் தேவருமுனிவரும் ஏத்துதல் இயல்பென்பதும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனைநாடிவந்து பயனூட்டுமென்பதும் ஆகிய இம்மூன்றும் சிலம்புகாரணமாகத்தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச் சிலப்பதிகாரமென்றுபெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫-௬௦) "அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றாவதூஉம், உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலும், ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம், சூழ்

வினைச் சிலம்பு காரண மாகச், சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரா, னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்" என்பதனு லுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்மூன்றுந் தோன்றுதல், கதைச்சுருக்கத்தால் உணரப்படும்.

புகார்க்காண்டம். புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்; காண்டம் - கூட்டம். எனவே, புகாரில் நடந்த சரித்திரத்தின் கூட்டத்தையுடையதென்பது திரண்டபொருள்.

நாடுகாண்காதை. இது, (கண்ணகியும் கோவலனும்) சோழநாட்டின் வளத்தைக் கண்டகாதை எனவிரியும். காதை - கதையையுடையது. இவர்கள் இங்ஙனம் நாட்டைக்கண்டது, சிலம்பைவிற்று வியாபாரஞ்செய்து பொருள்தேடும்பொருட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மதுரைக்குப்புறப்பட்டுப்போகும்பொழுதென அறிக.

க - ௩. வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்குல்

இதன்பொருள். உலகிற்குக் கண்ணாகிய ஆதித்தன் தோன்றிவிளங்காத வைகறையென்னும் யாமத்திடத்து மீனோடு அழகுபெற்றொழுகும் வெண்மதியானது விசும்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள் கடைக்கண்ணின்ற கங்குற் பொழுதிலென்க.

என்பது : அந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதிநாள்-சோதி, திதி-மூன்றாம்பக்கம், வாரம்-ஞாயிறு; இத்திங்களிருபத்தெட்டிற் சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி * "நாலேழ் நாளினும்" என்பதனான் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிறங்கி வைகாசி இருபத்தெட்டின்ற பூருவபக்கத்தின் பதின்மூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில் மாட்கடலாடி யெழுந்தபின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற் செவ்வாய்க்கிழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைமதிப் பதினாலாம் பக்கத்து வைகறைப்பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தாத்திருளிலே யென்றவாறு. அது பூருவபக்கமென்பது தோன்றக் காரிருணின்ற கடைநாட் கங்குலென்றார்; † "குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வராக்கம்" என இருண்மதியென்றார் **மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும்.** கண் - இறைவன்கண்ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது

---

* மணிமேகலை, முதலாவது விழாவறைகாதை: "தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன், விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று, மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள், மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த, நாலேழ்நாளினு நன்கினி துறைகென, வமரர் தலைவ னாங்கது நேர்ந்தது"

† பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ௧௯௫ - ௧௯௬.

செய்யாதவைகறை - ஆகுபெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல் - அறையாயிற்று; "பொறியறை" போல.

(* குறிப்பு.) † [காரிருள் நின்ற கடை நாள் - காரிருள் கடையிலே நின்ற நாள்; அஃது, பூருவபக்கம்.] ஆதித்தனை - சூரியனை; அவன் உலகிற்குக் கண்ணாதலை 'ஜகச்சக்ஷு' என்னும் அவன் வடமொழிப் பெயராலும் உணர்க. வான் என்றது - மேலுலகத்தைக் குறியாமல், இங்கே, உலகமென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. வானத்தில விளங்கும் (உலகின்) கண் எனவுமாம். "கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை" ஆதலால், (உலகத்தின்) சிறந்த கண் என்றுமாம. வைகறை - பொழுது விடிதற்கு முந்திய பத்துநாழிகைக்காலம்; இது - சிறுபொழுது ஆறனுள் ஒன்று: அவை மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், நண்பகல், எற்பாடு எனப்படுவன; இவ்வாறிற்கு வைகறை, சூரியாஸ்தமன காலம் முதல் ஒவ்வொன்று பப்பத்துநாழிகையாக முறையே கொள்க. "வைகறையாமந் துயிலெழுந்து" என ஆசாரக்கோவையிலும் காண்க. "வைகறைத் துயிலெழு," "விடியல்வைகறையிடூஉமூரன்" எனபவையும் அறிக. மீன் - நக்ஷத்திரம்; விளங்குவதுபற்றி வந்த பெயர். மதி - சந்திரன். கடைக்கண் - முடிவிலே. கங்குல் - இராத்திரி. "நாலேழ்நாளினும்" என்னும் மேற்கோளுக்கு - இருபத்தெட்டு நாட்களிலும் என்று பொருள். விழா - இந்திர உற்சவம். 'அந்தச் சித்திரைத்திங்கட் புதுநாள் - சோதி'—அவ்வருஷத்திற் சித்திரை மாசம் பிரவேசித்த நக்ஷத்திரம், ஸ்வாதி. அன்றும் பக்கம் - திருதியை; இது - கிருஷ்ணபக்ஷத்தது. அம்மாதத்தின் முதற்றேதி ஞாயிற்றுக்கிழமையுந் திருதியையுமாகவே, இருபத்தெட்டாந்தேதி சனிக்கிழமையும் பூர்ணிமையுமாம். அம்மாசப்பிரவேசம் சுவாதியென்று கூறி இருபத்தெட்டா நாளிற் சித்திராநக்ஷத்திரமென்றதனால், நக்ஷத்திரத்தில் ஒருநாள் விருத்தியினாற் கூடிவந்ததென்க. வைகாசிமாதத்திலும் திதியில் ஒருநாள் விருத்தியென அறிக. எனவே, காலவழுவின்மை பொருந்துமாறு காண்க. இன்னும் இதனால், அவ்வருஷத்திற் சித்திரைமாசத்தில் முப்பது தேதிகளென்றும், வைகாசிமாதத்தின் முதற்றேதி மங்களவாரமும் கிருஷ்ண திருதியையுங்கூடின அநுடமென்றும் உணர்க. பூருவபக்கம - வளர்பிறைக்காலம்; சுக்கிலபக்ஷம். பதின்மூன்றாம்பக்கம் - த்ரயோதசி. நாட்கடலாடி - சமுத்திரத்தில் உற்சவாந்தத்தில் அவபிருதஸ்நானஞ் செய்து. ஊடலின் - கோவலன் தனது காதற்பரத்தையாகிய மாதவியுடனே பிணங்கி வெறுப்புற்றதனால். செவ்வாய்க்கிழமையுங் கேட்டைநக்ஷத்திரமுங் கூடினால், அசுபகரமான உற்பாதயோகமாம், நிறைமதிப்பதினலாம்பக்

---

*குறிப்பென்ற தலைப்பையுடையவைகள் மட்டுமே நூதனமாக எழுதப்பட்டவை.

†[ ] இவ்விருதலைப்பகாத்தினுட்பட்டவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பழைய உரையாகிய அரும்பதவுரையெனக் கொள்க.

கம் - பௌர்ணமைக்கு முந்தின நாள்; சுக்லசதுர்த்தசி. நிலவுபட்ட - நிலாச்சாய்ந்துபோன. "துணைமுதல்" என்னும் மேற்கோளுக்கு, துணைமுதல் தோன்றிய ஆர் இருள் மதியின் நின் தெவ்வர் ஆக்கம் தேய்வன கெடுக என்றது அங்ஙனம்; கீழ்த்திசைக்கண் தோன்றிய நிறைந்த இருளைத்தரும் மதி [பூர்ணசந்திரன்] நாள்தோறுந் தேயுமாறுபோல நின்பகைவருடைய ஆக்கம் நாள்தோறும் தேய்வனவாய்க் கெடுவனவாக என்று பொருள். சூரியனை 'இறைவன்கண்' என்பது, அவன் பரமசிவனது திரிநேத்திரத்துள் வலக்கண்ணினது சொரூபமாதலால்; சந்திரன் இடக் கண்ணும், அக்கினி நெற்றிக்கண்ணுமாக இறைவனுக்குக் கண்மூன்றும் முச்சுடர் என அறிக. வைகறை - தூக்கமொழிதலையுடையது; தொழிலாகுபெயர். "பொறியறை" என்பதற்கு - அறிவு ஒழிதலையுடையவன் என்றுவது, திருமகள் நீங்குதலையுடையது என்றுவது பொருள். 'அது கங்குல் வைகிய [=கழிந்த] அறுதியாதல் நோக்கி வைகறை யெனவுங் கூறுப' என்றார், பொருளதிகாரவுரையில் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; [அகத்திணையியல்-௭-ம் சூத்திரம்.]

௪. வாழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப

இ - ள். முன்செய்த தீவினை முறையானே வந்து இவனுள்ளத்தைச் செலுத்துதலானே யென்க.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

(கு - பு.) [வாழ்வினைகடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத் துரப்ப. வினைசெலுத்தி உள்ளத்தை=நெஞ்சைச் செலுத்த.] இனி, கடைஇ - கடைந்து [கலக்கி] என்றுமாம்.

௫ - ௮. ஏழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
தாழொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பின்
நீணெடு வாயில் நெடுங்கடை கழிந்து

இ - ள். ஏழகமாகிய தகரும் எகினமாகிய கவரியும் தூய மயிரினையுடைய அன்னமுமாகிய விவை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவாயினும் இனம்போலே விடாது திரியும் தாழோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பினையுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவர் வளர்த்தனவாகலின், இவரைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவுமாம். வாயிற்கதவு முதலியவற்றை இனமெனக்கருதித் திரியுமெனவுமமையும். தாழொடுகுயின்றவென்றார், போர்க்கதவாகலின் இனியவாகாமற பண்ணுகின்றபோதே கூடப்பண்ணுதலான். ஏழகத்தகர்முதலியன-

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தென்றூர், மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி இவனை அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

(கு - பு.) [ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகியகவரி. அணையெனத் திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் * (அ) வாயில். தாழொடுகுயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே, தாழ் முதலான உறுப்பெல்லாம் அடங்கிற்று. வாயில் என்றது - ஆகுபெயரால், கதவை. தாழொடுகுயிற்றுதல் - பொற்கதவு பண்ணும்போதே தாழோடே பண்ணுமென்றது. வாயினெடுங்கடையாவது - முதலான தோரணவாயில்.] ஏழகமாகிய தகர் - ஆட்டுக்கடா. எகினமாகிய கவரி - சவரிமான். தூய - சுத்தமான. தாழ் - கதவுறு தாள். தலைக்கடை-முதல்வாயில், பிரதானவாயில். முதனூரை: தகா முதலியன ஒன்றையொன்று விடாமல் திரிவதற்குக்காரணம், ஓரிடத்தில் வளர்ந்ததனாலுண்டான ஒற்றுமை. எழுதினை - சித்திரத்திலுள்ள ஆடு முதலியன.

அ - ௧௦. ஆகாகு

அணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த
மணிவண்ணனை கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையின்மீதே அறிவோடு துயிலகொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய திருமால்கோயிலை வலஞ்செய்து கழிந்தனக.

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி- அழகு. அறிதுயில்-யோகநித்திரை. மணிவண்ணனே - பெயர்.

(கு - பு.) [வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.] அரவணை - ஆதிசேஷனாகிய சயனம. மணிவண்ணனை என்பதற்கு-நீலமணிபோன்ற திருவுருவுடையவனென்று பொருள். கிளர்தல் - நிறைதல்.]

௧௧ - ௧௪. பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி
யணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி
யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் போகி

இ - ள். ஓங்கிய பூந்துபணையினையும் பசிய இலையினையுமுடைய மா போதிநிழலிலெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தை ஆகாயசாரிகள் மறையவிருந்தோதி யாவர்க்கும் விளங்கப் பொருளுணர்த்தப்படும் இந்திரனாணிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழினையும அடைவே கண்டு அவற்றைக் கழிந்துபோயென்க.

---

* ( ) இக்குறிப்பிலுட்பட்ட எண்கள் தத்தம் பின்னிற்குஞ் சொற்களுள்ள மூலத்தின வரியைப் புலப்படுத்துவன.

அவை அவ்வூர்ப் புத்தசைத்தியத்து இந்திரன் நிருமித்தனவாகிய எழரங்கு. மாபோதியைந்துபணையது.........இயல்பு. திருமொழி-ஆகமம். அறைந்து சாற்றுதல் - பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல். விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்.

(கு - பு.) [போதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலால், 'பணையைந்தோங்கிய' என்றார். திருமொழி - தருமம்.] பணை - கிளை. மாபோதி - சிறந்ததும் பெரியதுமாகிய அரசமரம். அறவோன் - தருமசொரூபி. அடைவே - வரிசையாக. புத்தசைத்தியம் - பௌத்தவித்தியாசாலை; புத்தாலயமுமாம். அரங்கு - இடம். "மாபோதி" என்பது, இடம் விளங்காமேற்கோள். பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச் சொல்லுதல்.

கரு - உரு. புலவூண் டுறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குழீஇய
ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
வந்துதலை மயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
னீரணி விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுஞ்
சாரணர் வரூஉந் தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்டு

இ - ள். புலாலாகிய உணவைத்துறந்து பொய்கூறாமையாகிய விரதத்தோடு பொருந்தி அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு அறநூல் முதலியவற்றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய கோட்பாட்டையுடையராய் உண்மைவகையுணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டிகளைப் பெற்ற ஐந்துசந்தியுங்கூடி வந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மன்றிலே பூவையுடைய அசோகினது அழகுகிளரும் நிழற்கண்ணே வைத்த அபிடேகங்களிலும் விழவுகளிலும் ஆகாய சாரிகள் வரத்தகுமென்று சாவகநோன்பிகள் கூடியிடப்பட்ட விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலாவட்டத்தை இவர்கள்தொழுது வலங்கொண்டென்க.

புல்வூண் - புலாலோடே உண்ணுமுணவுமாம். புலையூண் பாடமாயிற் புலையருண்ணுமுணவென்க. ஐவகை - பஞ்சபரமேட்டிகள்; ஆவார்: அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களெனவிவர்; இனி ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச் சந்தி.........மன்றென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற் சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுளர். பொன்பொலிவாதலன்றிப் பொலம்பொலிவாகாமையின் அருகனுக்கிணையான எப்பொழுதும் பொற்பூவைப்பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லால் படுத்தது. நீரணிவிழவு - அபிடேகவிழவெனினுமமையும்.

(கு - பு.) [புலையூன் - மச்சமாங்கிசம். (கரு) பொய்யா விரதத்து (கஎ) விழும்யோரென்க. விரதத்தோடே அடங்கிய. ஐவகை நின்ற கோயில்- ஐந்து சந்திக்கும் ஐந்து கோயிலாய் நின்ற கோயில். சந்தியைந்து - ஐந்து சாதி; அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள்தெரு. இவர்கள்கூடின மன்று. (உ0) இம்மன்றிற் (உக) பிண்டிநிழல்லே (உச) யிட்ட (உரு) சிலாதலமே ன்க. சீரணி விழவு - திருவபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம்; புதுப்புன லாட்டினவுமாம. தேர் விழவு - திருநாள். உலகநோன்பிகள் - உலகமுழுதுங் கோடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர்: இல்லறத்தையுடைய சாவகர்.] புலால் - மாம்ஸம. ஊன் - உண்ணப்படுவது. அறுத்தல் - நீக்குதல். அயலம் - துன்பந்தருபவை. அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். தலைமயங்குதல - கலத்தல். மன்று - பொதுவிடம். பிண்டி - அசோகமரம். விஷுவ - சித்திரை ஐப்பசிமாசப் பிறப்புக்கள். பகலும் இரவும் பொழுதொத்திருக்குங்காலம், வடமொழியில் விஷுவத் அல்லது விஷுவம் எனப்படும். அயனங்கள் - தக்ஷிணாயனத் தொடக்கமாகிய ஆடிமாசப்பிறப்பும, உத்தராயணத் தொடக்கமாகிய தைமாசப்பிறப்பும். விழவு - திருவிழா. சிலாவட்டம் - வட்டவடிவமாகிய கல். தொழுது - நமஸ்கரித்து. வலங்கொண்டு-பிரதக்ஷிணஞ்செய்து. முதல்யன என்றது, வெகுளி இன்னாசொற்களை; "அழுக்காறவா வெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு, மிழுக்காவியன்றதறம்" என்றார், திருக்குறளில். ஆணை - ஸங்கல்பம், கட்டளை. சந்திரகாந்தம் - சந்திரனதுமுன்னிலையில் நீர்காலுங் கல்.

உகூ - உஎ. மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போல
முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கி

இ - ள். மலையிடத்தே தலையையுடையதோர் பெரியயாறுபோலவும உலகிலுள்ளோராயவர் போக்குவரவு செய்தறகமைந்த ஊர்வாயிலை அக்காலத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி-ஊர்வாயில். இடையேகழிதலின், அவ்வாயில் இடைகழியாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும், அதனோடு மனைந்துகிடந்ததெருவை ஆறாகவும் உவமித்தார்.

(கு - பு.) [வாயிலுக்கு உவமம் - மலை. தெருவுக்கு உவமம் - யாறு. உலகவிடைகழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில; தெருவிட்டு ஒழுங்குக்கு இடையே கழிதலால், இடைகழி.]

உஅ - நக. கலையி லாளன காமர் வேனிலொடு
மலய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி

இ - ள். மன்னவற்குக் காமன் வேனிலோடு தென்றலையும் திறையாக இடுதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது எயிற்குப் புறததிலேபோயென்க.

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர் - அழகு. பந்தர் - நீழல். இலவந்திகை - நீராவியைச்சூழ்ந்த வயந்தசோலை. அஃது அரசனும் உரிமையுமாடுங் காவற்சோலை; * "இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்" என்றார் மணிமேகலையினும்.

(கு - பு.) [கலை - சரீரம்; அன்றிக் கலையிலாளன் என்றது-கலைகளில் லின்றான் காமன். மன்னவனை - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும். மரப்பந்தர் - சோலையென்றுமாம். காமனை வேனிற் காலத்தையும் தென்றலையும் சோழனுக்குத் திறையிடும் பொழிலையுடைய எயில். இலவந்திகை - நீராவி. எயில் - சுற்றுமதில். சோலையையும் பொய்கையையுமுடைய எயிலெனறுமாம்.] வேனில் - வசந்தம். திறை - அரசிறை. நிரைத்த - ஒழுங்காக நிறுத்திய. இலவந்திகை - யந்திரவாவியுமாம். 'இலவந்திகையின' என்னும் மேறகோளுக்கு - உத்தியானவனத்தினது மதிலின் வெளியிலே சென்றால் உலகத்தரசனது பக்கத்தோர் அவ்விடத்திலுள்ளார்களென்று பொருள்.

சுஉ - சுங. தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து

இ - ள். இருபக்கமும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புனலாடப்போம் பெரிய வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்றவாயிலையும்கழிந்தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார், காலையில் நாணீராடுவோர் பிறர்முகநோக்காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

(கு - பு.) [தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப் போம் பெருவழி; திருமஞ்சனப்பெருவழியுமாம்; காவிரிக்கரையிடத்துவாயில்.] காவிரி - காவேரி என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; கவேர னென்னும் அரசனது மகளென்பது பொருள்.

சுச. குடதிசைக் கொண்டு—இ - ள். மேற்றிசையைநோக்கிக் கொண்டு,

(கு - பு.) குடக்கு - மேற்கு.

---

* மணிமேகலை, மூன்றாவது மலர்வனம்புகுகாதை: "பன்மல ரடுக்கிய நன்மாப் பந்த, ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர், விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணன்னாண், மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது, பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலைக ளேக்கலிற், கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென், றுய்யானத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார், வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த, சம்பாதி யிருந்த சம்பாதிவனமுந், தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை, கவேரனங் கிருந்த கவேர வனமு, மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய, யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார்."

௩௪ - ௩௫. கொழும்புனற் காவிரி
வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து

இ - ள். வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற் பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - கழிதல். அன்றி இளமரக்காவாதலால், தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

(கு - பு.) வளவிய புனல் - அதிகமான நீர். பொழில் - சோலை.

௩௬ - ௪௧. காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிறுங்கொடி நுசுப்போ டினைந்தடி வருந்தி
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து
முதிராக் கிளவியின் முள்ளெயி றிலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ

இ - ள். நறிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள் அங்ஙனம் காதமென்று சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்றுபொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடையும் அடியும் மிகவும் வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறுகவுயிர்த்து முற்றுதமழலைமொழியாலே கூர்த்த எயிறிலங்க மதுரையென்னுமூதூர் யாதாதோவென்று கேட்பவென்க.

காவுதம் - காதம். பொதும்பர் - மரச்செறிவு; கோடரமென்பதுமாம்.

(கு - பு.) [கவுந்தியடிகள் பள்ளியையுடைய கோவில்] காதம் - ஏழரைநாழிகைவழி. இறும் - ஒடியும். இனைந்து வருந்தி - ஒருபொருட் பன்மொழி. உயிர்த்து - மூச்சுவிட்டு. மூதூர் - பழையவூர். ஐவகைக்கூந்தல- முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சையென்பன; இவற்றுள், மயிரை உச்சியில் முடித்தல் முடி; பக்கல் முடித்தல் கொண்டை; பின்னைசெருகல் சுருள்; சுருட்டி முடித்தல் குழல்; பின்னி விடுதல் பனிச்சை.

௪௨ - ௪௩. ஆறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்
நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்கு

இ - ள். நீகூறிய மதுரை நம் அகன்றநாட்டிறகுமேல் ஆறைங்காவதங்காண் இனி அணுகியதெனறுகூறி நகைத்தென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறையகாத மென்றாற்போலிருத்தற்கு ஆறைங்காதமென்றான். நகுதல் - அம்ப நகை. கூந்தல் - விளி.

(கு - பு.) [ஆறைங்காதம் - முப்பது காதம்; ஆறைங்காதமென்றான்- அவட்கு அறுகாதம் ஐங்காதம் என்றாற் போலத் தோன்ற. கூர்தல்-பெயர்.

நக்கு - நகைத்து. நகுதல்-சோகத்தாற் பிறந்த விகாரம்.] அகல் நாடு-அகன்றநாடு எனவிரிகின்றமையின் வினைத்தொகையாயிற்று. துன்பத்தால் நகையுண்டாதலை, "எள்ளலிளமைபேதைமை மடமெனன்,றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'உள்ளப்பட்ட.' என்பதனுற் கொள்க.

௪௪ - ௪௫. தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்த
காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழலும்

இ - ள். அங்ஙனம்வினவின கண்ணகியோடுசென்று தவவேலிக்கணிருந்த கவுந்தியடிகளைக் கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

(அ) கழிந்து (௧௦) கழிந்து (௧௪) போகிக் (௨௫) கொண்டு(௨௭)நீங்கிப் (௩௧) போகிக் (௩௩) கழிந்து(௩௫) நுழைந்து(௩௬)கடந்து(௩௭)பொருந்தி (௪௩) நக்குக் (௪௫) கண்டு அடிதொழலுமென்க.

(கு - பு.) [சிறையகம் - ஸ்ரீகோயில் ஒருபக்கத்தே பள்ளியகம்.] தேமொழி - தேன்போலுஞ் சொற்களையுடைய கண்ணகி; உவமைத்தொகை ன்மொழி. தவவேலி - தவமாகிய காவல். ஐயை - தவப்பெண்; இஃது, ஐயன் என்பதன் பெண்பால் போலும். பள்ளி - ஆச்சிரமம். தொழுதலென்னும் வினைக்குக் கோவலன் எழுவாயென அறிக.

௪௬ - ௪௯. உருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் றிருமொழி பிறழா நோன்பு
முடையீ ரென்னே யுறுக ணாளிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென

இ - ள். இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும் இறைவனூலிற்கூறிய விரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லாம் ஒருதலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போலே நுமதிடத்தைக் கழிந்துவருவதற்குக் கருதியதென்னேயென்றுகேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த ஆகமம். உறுகணாளர் - மிடியாளரென்பாருமுளர். கடைகழிதல் இவர்க்கு மரபன்மையிற் கழிந்தென்றார். இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றகின்றன.

(கு - பு.) [உறுகணாளரின் - துன்பமுறும் பாவமுடையார்போல; மிடியாளரைப்போல என்றுமாம். கடை கழிந்து - வாசலைவிட்டு.] ஒருதலையாக - நிச்சயமாக. மிடியாளர் - வறியவர். மரபன்மையின் - முறைமையல்லாமையால்.

௫௦ - ௫௧. உரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்

இ - ள். மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர் உத்தரமில்லை; ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதுரையாகிய

பழையவூரிற்சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென்னும் வேட்கையையுடையேனாயினேனென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்காதையில் * "சென்ற கலனோ, டுலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன்" என்றானாகலின், அதனை வரைபொருளென்றான். இனி நியாயத்திற்றேடும்பொருளெனினுமமையும். அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்கு மேற்பட்டதே தானம் பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொருளென் பாருமுளர். எனவென ஒருசொல் வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்.

(கு - பு.) [உரையாட்டில்லை - சொல்லாவதொன்றில்லை ஒருவாசகம். மூதூர்க்கண்ணே பொருளீட்டும் வேட்கையேன : பொருள்வரைதல் வேட்கையென்க ; வரைதல் - தன்னிடத்தாக்குதல் ; இன்னதற்கு மேற்பட்டது தானத்துக்கே என்று வரைந்திடுதலுமாம்.] நிருமித்த-யான் சங்கல்பித்த. வேட்கை - விருப்பம். சென்றகலனோடு என்னும் மேற்கோளுக்கு - முன்பு நான் வாங்கியழித்த ஆபரணத்தையும் அல்லாக் கெட்ட பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன் என்றபொருள். வரைதல் - வரையறச் செய்தல்.

ருஉ - ருச. பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

இ - ள். இனி அங்ஙனங்கருத்தாயின், இவளது பாடகமணிந்த சிறிய அடி பருக்கையாகியபகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுநாடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்கு இவள் செவ்வி ஏற்றதன்று; இனிஊழ் என் செய்துமுடிக்குமோ ; அதனை அறிவாராரென்றாரென்க.

என்றகருத்து : அடி பரற்பகையுழவா : வழி காடிடையிட்டநாடு : இவள் அதற்கேற்றதன்மையளல்லள்; இனி ஊழ் என்செய்யுமோ, இதனை யாரறிய வல்லாரெனப் பரிவுறல் தோன்றநின்றது.

(கு - பு.) [பரற்பகை உழக்கமாட்டா. காடும் நாடுமாகிய வழிக்கடக்க. அரிதிவள்செவ்வி - இவள் செவ்வியில் மென்மையால் நடக்குந்தன்மையிலளென்றதாம். அறிகுநர்யாரோ-வல்லளாகவும் அடுக்குமன்றோ.] ஊழ் - விதி. பரிவுறல் - இரங்குதல்.

ருரு. உரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீர்

இ - ள். இவையேயன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்கு கொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாமொழிப்பவும் ஒழிகின்றிலீராயினீரென்றாரென்க.

---

* கனாத்திறமுரைத்தகாதை, எசு - எரு.

ஒழிகென வொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறினாரெனின், ‡ "தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.........உண்ணா நோன்போ டுயர்பதிப் பெயர்ந்ததும்" என நீர்ப்படையுள் மாடலன் கூறுதலானும், அடைக்கலக்காதையில், § "தன்குல வாணர், அரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்துவ, ருடைப் பெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்" எனவும், $ "தாயு நீயே யாகித் தாங்கு" எனவும், || "மிகப் பேரின்பந் தருவது கேளாய்" எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத்துணை ஓம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

(கு - பு.) ஒருங்கு கொண்டுசேறல் ஏலாது - கூட அழைத்துக்கொண்டுபோதல் பொருந்தாது. செலவு - செல்லுதல். எதிர்வது - இனிவருவது. தவந்தரு என்னும் மேற்கோளுக்குத் தவ ஒழுக்கம் வளருகின்ற சிறப்பையுடைய கவுந்திஎன்னும் முதியவள் ....உணவுண்ணாமையாகியவிரதத் [illegible]ன உயர்ந்த தனது இருப்பிடத்துக்குப் புறப்பட்டதும் என்று பொருள். நீர்ப்படை-இந்நூலின் உஎ-வது காதை; வஞ்சிக்காண்டத்திலுள்ளது. மாடலன் - தலைச்செங்கானத்துள்ள ஓரந்தணன்; கோவலனுடைய நட்பாளன். கோவலன் மதுரையிற்கொலையுண்டது முதலியவற்றைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தார்க்குச் சொல்லித் தன்சொல்லால் அவர்களிற் சிலர் இறந்தமை தெரிந்து அப்பாவத்தைப்போக்குதற்பொருட்டுப் போய்க் கங்கையாடி மீளுகையில் இடையே சேரன் செங்குட்டுவனைக் கண்டு அளவளாவி வஞ்சி நகரஞ்சார்ந்து யாகஞ்செய்யும்படி தூண்டி அதுசெய்வித்து அவனை நலவழிப்படுத்தினவன். அடைக்கலக்காதை - இந்நூலின் பதினைந்தாவது பகுதி; மதுரைக்காண்டத்துள்ளது. தன்குலவாணர் என்பதற்குப்பொருள் - இவன்குலத்திலுள்ள இவ்வூரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரிய பொருளைப்பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்ணியாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டுசென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்ஙனமாகிய உடைய பெரிய செல்வரதுமனையகத்தே சென்று புகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய், உனக்கு நான் இவனை அடைக்கலமாகத்தந்தேன் என்க. தாயு நீயேயாகித் தாங்கு என்பதற்கு - இவனுக்கு நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்று பொருள். மிகப் பேரின்பந்தருவது கேளாயென்பதற்கு-பின்பு மிகப் பேரின்பந் தருவதொன்றை யான் சொல்ல நீ கேளாயென்றுபொருள். இவைமூன்றும் மாதரியைநோக்கிக் கண்ணகிவிஷயமாகக் கவுந்தியடிகள் கூறும் வார்த்தை. ஓம்படை - காவல். கால உணர்ச்சி - திரிகாலஞ்ஞானம்.

† நீர்ப்படை, எசு - அஅ. § அடைக்கலக்காதை, கஉசு - கஙo. $ அடைக்கலக்காதை, கஙசு. || கருo.

ருசு - சுகூ. மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய
ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகலிற்
போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனென

இ - ள். மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடையவர்தம்நூலையுங்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே அறிவனையேத்துதற்குத் தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்நாட்டின் கண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதலின், யான்போகுவேன்; நீரும் போதுமினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவாலேத்தி, அடிகளே! நீரே இயமனம் அருள்செய்வீராயின், இவ் வளைவாகிய வளைபொருந்திய தோளியையுடையாளுடைய துயரெல்லாம் இப்பொழுதே போக்கினேனன்றேயென்று சொல்லவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்பது ஓர் வழக்கு. ஏகாரத்தை இசை நிறையாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; * "தொடிக்கட் பூவை" என்றாராகலின். நீத்தென்றும் பாடம்.

(கு - பு.) [மதுரைக்கொன்றிய வென்பதற்கு - போகவென ஒரு சொல்வருவிக்க. என்தொடிவளைத்தோளிதுயர்தீர்த்தேனென்று கோவலன் சொல்ல.] மறவுரை - குற்றத்தோடு பொருந்தியவார்த்தை; அவை - பொய், கோள், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன. நீத்தல் - விடுதல். கேள்வியர் - கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கறறறிந்தார் கூறக் கேட்டுள்ளவர். அறவுரை - தருமசாஸ்திரம். அறிவன் - எல்லாப்பொருளையும் அறியும் அறிவையுடைய அருகக்கடவுள். ஏத்துதல் - துதித்தல். தமிழநாடு - பாண்டிநாடு. தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியருக்கும் தமிழைவளர்த்த பாண்டியர்களுக்கும் சங்கப்புலவர்களுக்கும் உறைவிடமாதலால், பாண்டியவளநாடு செந்தமிழ்நாடு எனப்படும். ஒருப்பட்ட - உடன்பட்ட. தொடிக்கட்பூவை என்னுஞ் சிந்தாமணி மேற்கோளுக்கு - தொடிபோல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவையென்பது நச்சினார்க்கினியருரை. தொடி - வளைவென்பது, அடியார்க்குநல்லார் கருத்து. நீத்து எனற பாடத்துக்கு - மறவுரைகளை நீத்தலாற் குற்றமற்ற கேள்வியையுடையாரென்க.

---

* சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், அஉ: "வடிக்கண் மகளிர் வைத்த மரகதநன் மணிக, ளொடிக்கச் சுடர்விட் டுமிழ வுளழுயம் பிணையொன் றணுகிக், கொடிப்புல் லென்று கறிப்பா னுவிற் குலவி வளைப் பத், தொடிக்கட் பூவை நோக்கி நகுமா றெளிதோ காண்மின்."

சுச - சுரு. கோவலன் காணாய் கொண்ட விந்நெறிக்
கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

இ - ள். கோவலனே, நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள ; அவற்றை நீயறியாய்; ஆதலால், யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றாளென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி - வடகரைவழி. மோ - முன்னிலையசை.

சுசு - எக. வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்

இ - ள். வெயிலினது நிறத்தைக் கண்ணுற்பார்க்கவும் பொறாத இம்மெல்லிய இயல்பினையுடையவளைக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும் தண்டலையூடு போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்விடத்து நிலம்பிளக்கும்படி இடங்கொண்டு கீழ்வீழ்ந்த வள்ளிககிழங்கை அகழ்ந்துகொண்ட குழிகளைச் சண்பகமரங்கணிறைத்த பூந்தாதுசேர்ந்த பழம்பூ பொய்க்குழிப்படுவித்து அவ்விடங்களை அறிந்து பாதுகாத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய துன்பத்தைக் காட்டுதலையுஞ்செய்யுமென்றாளென்க.

பொங்கர் - இங்கே வாடற்பூ. அதுபோர்த்தலாற் பொய்யறைப் படுத்தென்றார். * "பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு" என்பர் மேலும். கையறு துன்பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.

(சுக)பொங்கர் (எo) படுத்துக் (எக) காட்டுமென்க.

(கு - பு.) [படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும் உளப்படுத்தி. சண்டகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்றாமாக்கள் - பரிகரித்துப்போகாமாக்கள். குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாது சேர்பொங்கர் பரிகரியாமாக்கட்குத் துன்பந்தரினுந்தரும்; பூவாணிறைத்தல் பெற்றாம்; தாது சேர் பொங்கரென்றலின். பொங்கர் - சோலையுமாம்.] மெல்லியல் - பண்புத்தொகை யன்மொழி. தண்டலை-தண்மையாகிய இடத்தையுடையது எனச் சோலைக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழியாகிய காரணப்பெயர். "பொங்கர்" என்பதற்கு - புன்கமரங்கள் பழம்பூவாகிய வெள்ளியபொரிகளைச்சிந்தினவென்று பொருள்.

எஉ - எரு. உதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டும்

* வேட்டுவவரி, "செம்பொன்."

இ - ள். அங்ஙனம் உதிர்ந்த வாடற்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி நாடுதற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்பழுத்து விண்டு தேனொழுகும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிருந்து பகைபோல முட்டுதலையுஞ்செய்யுமென்றாரென்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம் முட்டுமெனினு மமையும். முட்டினுமுட்டுவரென்பது பாடமாயின், கழிவோர் செய்யினுஞ் செய்வாரென்க. உம்மையை ஐயவும்மையாக்கிப் பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினேயெனக் கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு கூறினர், உலகியலாகலான்.

(கு - பு.) [மேல்தூங்குகிற பழமாகிய பகையிலே முட்டினும் முட்டுவர்.] செம்மற்பூ - பழம்பூ. கோடு - மரக்கிளை. தெங்கம்பழம் - முற்றின தேங்காய்; "காய்மாண்டதெங்கின்பழம்" என்றார் சிந்தாமணியாரும்.

எச - எரு. மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்
செஞ்சுளைப் பலவின் பரற்பகை யுறுக்கும்

இ - ள். அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், அங்கு மஞ்சள்முதலியன தம்மில் தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டங்களிற் பாத்திதோறும் பலாப்பழத்தின் செஞ்சுளைகளிலுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள்மெல்லடிக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றாரென்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும் பகையாயுறுக்குமெனினும் அமையும். உறுக்கும் - உறுத்தும். என்றகருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையால் முற்றிப் பருவஞ்செய்தமுளை சருகின்மறைந்துகிடந்தவற்றோடு பரலும் உறுத்துமென்பதாம்.

(கு - பு.) [வலயம்-தோட்டம்.] வெள்ளிடை - வெளியிடம். பிணக்கம் - நெருக்கம்.

எசு - எஎ. கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

இ - ள். கயல்போலும் கண்ணினையுடையாள் காதலிக்கப்பட்ட கேள்வனே, அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய கரைவழியன்றி வயல்வழியே போகக்கடவேமென்பேமாயின்,

(கு - பு.) கயல் - ஒருவகைமீன்; இது பிறழ்ச்சியாற் கண்ணுக்கு உவமம். கண்ணி, இ - பெண்பாற் பெயர்விகுதி. காதலித்தல் - விரும்புதல். கேள்வன் - கணவன்.

எஎ - அக. ஆங்குப்
பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை

இ - ள். தம்மிடத்து மலர்ந்தபூக்களின் மணங்கமழாநின்ற குளங்களில் நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக் கௌவப்பட்ட நீண்ட முதுகையுடையவாளை மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவிற் குறுக்கேபாயுமாயின், இம்மங்கை கலங்குந்தன்மையுடையாளெனவுங் கூடுமென்றுரைக்க.

நீர்நாய் கௌவியவாளை பொருகயலோட்டிப் பாயினெனினுமமையும். இதனாற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாய்காணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகளக்காணினும், வாளை பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிரக்காணினும் மனத்திற் கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்பதாம்.

(கு - பு.) வாளை மலங்கு என்பன - மீனின்ஜாதிபேதம். செறு வயல். காரிகை - அழகுடைய பெண். உகள - புரண்டுபாய.

௬௧ - ௬௫. ஆங்கட்
கரும்பிற் றொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புசூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக்
குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடும்

இ - ள். அஃதன்றியும், * கரும்பல்லதுகாடின்மையான் அவ்விடத்து உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேன் அவை கண்முற்றி நெருங்குதலானே அழிந்தொழுகிச் சுரும்புசூழப்பட்ட பொய்கையின் நல்லநீரோடு சென்று கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை அறியாமல் தணியாத நீர்வேட்கையால் இவள் தன்குடங்கையால் முகந்துகொண்டு பருகவுந்தருமென்றுரைக்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? "குடங்கையென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே" என்றாராகலின். இதனாற்சொல்லியது: நமது தரிசனத்து விலக்கப்பட்டவாற்றால், தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்பதாம். எனவே ஊனையும் உடன் கூறிற்றும். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

(கு - பு.) [அறிவஞரெய்தி - அறிவுமயங்கி. வேட்கை - தண்ணீர்த் தாகம்.] சுரும்பு - வண்டு. பொய்கை - நீர்நிலை. முகந்து - மொண்டு. பருகுதல் - குடித்தல். உடங்கு - ஒருங்கு. தரிசனம் - மதக்கிரந்தம்.

௬௬ - ௬௯. குறுநரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடும்

இ - ள். களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே தம் மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம் மதுமயக்கத்தாற்

* "கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிசூழ் பழன நாடும்" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; முத்தியிலம்பகம், ௬௦௪.

போகவறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிவரும்வருத்தத்தாலே நீர் அறிவுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங் கூடுமென்றாரென்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

(கு - பு.) [குறுதல்-பறித்தல்.] பொறி - புள்ளி. வரி-கோடு; இசைப்பாட்டுமாம்.

கூ0 - கூரு. எறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றாழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணா

இ - ள். எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைகரைவழியே போகக்கடவேமெனபேமாயின், அவ்வடைகரைநீரிலுள்ளனவாகிய பொறி வரிகளினழகையுடைய நண்டும் நத்தையும் உள்ளவழியறிந்து பாதுகாவாது முன்புநடக்கு முறைமையான் அடியிட்டுநடக்குநடையின் அவை தாம் உறக்கடவநோயை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நமக்குவருங் கொலைப்பாவம் நம்மால் தாங்கவுமொண்ணாது.

எறிநீர் - வாய்த்தலையினின்று குதித்துவரும் வாய்க்கானீர். இயக்கம்-வழி. நந்து - நண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் - நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று வாக்காற்கூறவுமாகாமையின். இக்கொலைப்பாவமொன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண் நரகத்திலுறுந்துன்பமும் நம்மாற்றாங்கலாமளவிற்றன்றென்பதனால், உம்மை எச்சவும்மையாயிற்று. அடைகரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்,

(கு - பு.) நந்து - இங்கே சங்கன்று. "கோறல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்" என்றார் திருவள்ளுவனாரும்.

கூச - கூஎ. வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கணும்
மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித் தோட்டமுமடங்கிற்று. வயலும் சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையானே எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்ளுவாருமுளர்.

இ - ள். இங்குக்கூறியவயலும் அங்குக்கூறியசோலையுமல்லது வேறு படக்கிடக்குநெறி மேல் நாஞ்செல்லுகின்றவிடத்திற்கில்லையாதலான்,நெறித்த குஞ்சியையுடையாய், நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விடங்களைக் குறிப்பாலறிந்து அவை அபசாரங்களுறாமற் பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.

வெய்யோ[redacted]க்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்.

(எக) காட்டினுங்காட்டும்; (எஉ)மூட்டினுமூட்டும்; (எரு) பரற்புகையுறுக்கும் ; (அக) கலங்கலுமுண்டு; (அரு) கொள்ளவுங்கூடும்; (அகூ) இடுதலுங்கூடும்; (கூஉ) தாங்கவுமொண்ணு ; ஆகலாற் (கூஎ) குறியறிந்து அவையவைகுறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார், வருணனைகளையும் உடன்கூறினாரென்க. இத்துணையும் கவுந்தியடிகள் தமது பள்ளியில் இருந்து கூறினாரெனஉணர்க. வடலுமெனவே வாய்க்காலுமடங்கிற்று.

(கு - பு.) [ஓம்புகவெனசசொல்லி.] குஞ்சி - தலைமயிர். வெய்யோள் என்றவிடத்து வெய் என்றுவிகாரப்பட்ட வெம்மையென்னும் உரிச்சொல்லுக்கு விருப்பமென்று பொருளாம்; "வெம்மைவேண்டல்" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

கூஅ - கஙக. தோமறு கடிஞையுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி யையைகைப் பீலியுங் கொண்டு
மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்

இ - ள். கவுந்தியடிகள் கடிஞைமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமந்திரமே நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல, அவரோடு பழித்தலரிய ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் அறு - குற்றமற்ற. கடிஞை - ஐயக்கடிஞை. சுவல்மேல் அறுவை - தோளிலிடுமுறி. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழியாகியதெய்வம். ஆவது * பஞ்சமந்திரம்; அ ஸி ஆ உ ஸா. இனிக் கொண்டென்பதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து அடிகளிதுசெய்ய இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்.

(கு - பு.) கடிஞை - பிக்ஷாபாத்திரம்; இரப்போர்கலம். [பொருண்மொழி - உபதேசம.] பீலி - மயிலிறகு. ஆகென - வியங்கோள்விகாரம்.

கஎ - கககூ. கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றோடு
சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
தாம்பியுங் கிழாருஞ் வீங்கிசை யேற்றமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லா

இ - ள். கிரகங்களிற் சனிக்கிரகம் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னுமிவற்றிலேனுடு மாறுபடினும் ஆகாயத்தே தூமக்கோள் எழினும், விரிந்த கதி

* இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரமென்பர் ஜைனர்.

ரையுடைய சுக்கிரன் தென்றிசையிலே பெயரினும் காற்றுப்பொரும் குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய குரலையுடைய உருமேற்றோடு சூல்முதிர்ந்த பருவமுகில் தன்பெயலாகிய வளத்தைச் சுரத்தலாலே அவ்வரையிற்பிறந்த பலபண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர், முகத்தைக்குத்தியிடிக்குங்கடல் தன வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலாலே தேங்கி, வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்புனலொலியல்லது ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

கரியவன்-சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை, நுட்பம், தூமமென்னும் * கோட்கணென்கினும் தூமக்கோள். † "மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்" என்றார் பிறரும். கால்பொருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு. பஃறாரம் - பலதாரம், தாரம் - பலபண்டம். எனவே மலைவளனாயிற்று. ஆவன: "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கர்ப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." கடல்வளனாவன: "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்டுத்தம், நீர்ப்படு முப்பிரோ டைந்து." கடுவரல் - முடுகிவருமவரவு. ஊடு - அடையடைக்கதவு. ஒலி முழுதல் - ஓங்காரத்தால் ஓவென்கின்றதெனவுமாம். இதனாற் பிறத்தல் ஈண்டுத் தவிர்தல் மேலது. ஆம்பி - பனறிபடுத்தர். கிழார் - பூட்டைப்பொறி. பிழா - ‡ இடா. § "நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர், பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத், தோடு வழங்கு மகலாம்பியிற, கயமகைய வயனிறைக்கு, மென்றொடை வன்கிழார்" என்றார் பிறரும். இனிக் கரியவன் புகையினும் புகைதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவுமாம்; இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படரினும் சுரப்ப எதிர நீர் வாய்த்தலை ஓவிறந்தொலிக்குமொலியல்லது ஆம்பி முதலிய ஒலித்தல் செல்லாமைக்குக் காரணமாகிய காவிரியென முடிபானுமமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினுமென்ற உம்மைகள், மழைமுனிவுதோற்றில் மாற்ற இவற்றின் ஒன்றேற அமையுமாகவும் இவையெல்லாம் செய்யினும் கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரியின்சிறப்பை விளக்கி நிற்றலாற் சிறப்பும்மை.

(கு - பு.) வரை - மலை. தூமக்கோள் - தூமகேது; இதனைமொழி பெயர்த்து, 'புகைக்கொடி' என்றார் அது - வால்நக்ஷத்திரம். இது, பின்பு நிகழுந் தீமையை முன்புதெரிவிக்குங்குறியாம்; துர்நிமித்தம். கோள - கிர

---

* இவற்றைக் கரந்துறைகோட்களெனபர்.

† புறநானூறு, ககஎ: "மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும், வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர, மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்கண், ணமா னெடுநிரை நன்புல் லாரக், கோலில் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப், பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே, பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப், பாசிலை முல்லை முகைக்கும், மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே."

‡ இடா - இறைகூடை. § பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, அகூ-கூரு.

கஎ. பல் + தாரம = பஃறாரம; தனிக்குறிலடுத்தலகரவொற்றுத்தகரம்வர ஆய்தமாயிற்று; இது, 'ஆய்தக்குறுக்கம்' எனப்படும். தூம்பு - மதகு. ஒலி றந்து என்பதற்கு - நீங்குதலையொழிந்து என்பது இரண்டாவது பொருள்; ஒ - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். ஆம்பி கிழார், ஏற்றம், பிழாஎன்பன - நீரிறைக்குங்கருவிகளின்பேதம். வீங்கிசையேற்றம் - மிக்கஒலியையுடைய ஏற்றமென்னுந்நீரிறைகருவி. ஓங்குநீர்ப்பிழா - மிக்கநீரைமொள்ளுங்கருவி. "நீர்த்தெய்வு"என்னும் மேறகோளுக்கு - வயல் அகைய நிறைக்கும் கயம் நீர்த்தெய்வும் நிரைத்தொழுவர் பாடு சிலம்பும் இசை, ஏற்றத்தோடுவழங் கும் அகல் ஆம்பியின் இசை,மென்றொடைவன்கிழார் இசைஎன்று அந்வயம்; வயல் தழைக்கும்படி நீரைநிறைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினீரை இடாவால முகந்துகொள்ளும் நிரையாகநின்று தொழில் செய்வாரிடத்தே ஒலிக்கும் ஓசை, ஏற்றத்துடனே உலாவும் அகன்றபன்றிப்பத்தலின் ஓசை, மெத்தென்ற கட்டுக்களையுடைய வலிய பூட்டைப்பொறியின் ஓசை என்பது நச்சினார்க்கினியருரை. பிறர் என்றது, பத்துப்பாட்டினுள் மதுரைக்காஞ்சி யின் நூலாசிரியராகிய மாங்குடி மருதனாரை. [தாரம் - சந்தனம் அகில் முதலாயின. கபவாய் - புகார்.]

ககஉ - ககரு. கழனிச் செந்நெற் கரும்புசூழ் மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்து

இ - ள். அங்ஙனமொலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் செந்நெலும் கரும் புஞ் சூழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர்நிலைச்செறுவிலுண்டாகிய தாமரைக்கா ட்டிலென்க.

(கு - பு.) பைம் பூங் கானம - பசிய அழகிய காடு. தாமரைக்காடு என்றது, தொகுதியை.

ககசு - கஉக. கம்புட் கோழியுங் கனைகுரல் நாரையுஞ்
செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளூ றாரலும் புள்ளும் போதாவும்
வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பல்வேறு குழூஉக்குரல் பரந்த வோதையும்

இ - ள். கம்புட்கோழிமுதலியன வெல்லும்போரைவல்ல அரசிருவர் பொருமிடம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்ஒலியையுமுடை யனவாயொலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி - கானங்கோழி; நிலவண்மையாக்கிக் காட்டுக்கோழியெனபாருமுளர். நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை. உள்ளூ - உள்ளான். ஆரல் - குளுவை; நீர்மேலூர்தலிறுதல் ஆகுபெயர். புள்ளு - கணந்துட்புள். போதா - பெருநாரை; மரக்காளுரை; புதா - விகாரம். வெல்போரும், முனையிடமும் - வினைத்தொகை. குழூஉக்குரல் - பலவாயொன்றின ஓசை.

(கு - பு.) கம்புட்கோழி - கம்புளாகிய கோழி என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; முன்னது சிறப்புப்பெயரும், பின்னது பொதுப்பெயருமாம். கனைகுரல்நாரை - ஒலிக்கின்ற குரலையுடையநாரை. செங்கால் - சிவந்தகால். பைங்கால் - பசியகால். உள்ளான் - ஓர் குருவி. ஊரல் - தொழிலாகுபெயர். [கம்புட்கோழி - ஒரு சாதி.]

கஉ0 - கஉச. உழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய
கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய

இ - ள். உழவரா லுழப்படாத குழியிற் சேற்றினுட்புக்கழுந்திய கழுவாதமயிரையுடைய உடம்பையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை தன் தினவையுடையமுதுகை உரிஞுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதலுற்ற அழிவற்ற புரிக்கூட்டினுள்ள வளவிய பலவருக்கத்து நெல்லுக்கவரித் தொங்கல்போல விளைந்து கிடக்கின்ற செந்நெற் கதிர்த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

(கு - பு.) [உழா நுண்டொளி - தானேபட்ட சேறு. கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்துணவு; அவரைதுவரை உள்ளிட்டன.]

கஉரு - கஉசு கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றார்க்கு மொலியே யன்றியும்

இ - ள். அங்ஙனம் நெற்சொரிதலாலே வினைஞரும் களமருங்கூடி யொன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதுவேயன்றியுமென்க.

கருங்கை - வலியகை. வினைஞர் - பறையர், பள்ளர் முதலாயினோர். களமர் - உழவர் கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

(கு - பு.) [களமர் - உழுகுடிவேளாளர்.] வினைஞர் - தொழில்செய்பவர்.

கஉஎ - கநக. கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேறுடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்

இ - ள். காலையின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுறை நாறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாக முந்தோய்ந்து சேறுடுகோலத்தோடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல் போலும் பெரியகண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுக மயக்கும் கள்ளை உண்டுதொலைத்ததனாலுண்டான பண் திறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போகாத பாட்டுமென்க.

என்றது மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து முடிநாறழுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப் பறித்து மறித்து அதனைமீதே முடியினாற்றைப் பகுத்துநட்டெனினுமமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேறுடுதல் - களித்து ஒருவர்மேல்ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கொள்ளுதல். சின்மொழி - இழிந்தமொழி; சிலவானமொழியுமாம். விருந்திற்பாணி - தம்மிசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமையும். இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளர்.

(கு - பு.) கடைசியர் - மருதநிலத்து உழவர் மகளிர்; இது கடையர் என்பதன் பெண்பன்மை. விருந்து - புதுமை; பண்புணர்த்தும்பெயர்.

௧௩௨ - ௧௩௫. கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமும்

இ - ள். செங்நெற்கதிரோடே அறுகையும் குவளையையும் கலந்துதொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை இரண்டாகப் பிளப்பாரைப் போலப் போற்றுவார் தொழப் பொனனேர்பூட்டிநின்றோர் ஏரைப்பாடும் ஏர்மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் ஏர்மங்கலமுமென்க.

(கு - பு.) [சூட்டக்கலப்பையிலே சூட்டியென்றுமாம்.] மேழி - ஏர்க்கால்; கலப்பையின் ஓருறுப்பு. போற்றுவார்தொழ - தம்மைத்துதிப்பவர் வணங்க.

௧௩௬ - ௧௩௭. அரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்

இ - ள். நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக் கடாவிடுதலாலுண்டான முகவைப்பாட்டும்,

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின் முகவையாயிற்று.

(கு - பு.) [அரி - அரிந்திடுசூடு. முகவைபாடுவார் - பொலிபாடுவார்; நெல்லுமுகந்து கொடுக்கப்படுதலாலே; "புகர்முக முகவை" போல.] சூடு-நெல்முதலியவற்றின் அரிக்குவியல்.

௧௩௮ - ௧௩௯. தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கணை முழவின் மகிழிசை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? * "தண்பணை வயலுழவனைத், தெண்கிணைவன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று." வரலாறு : "பகடுவாழ் கென்று பணிவயலு ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடையாக், குன்றுபோற்

*புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩௨.

போர்விற் குரிசில் வளம்பாட, வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்'' எனவரும். கிணை - தடாரி ; புட்பறையென்பதுங் கொள்க.

இ - ள். தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ டெடுத்த மார்ச்சனையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இசையினதொலியும்,

(கு - பு.) கிணை - மருதநிலத்துப்பறை; ஒருவகைவாச்சியம். பொருநர - கூத்தர்.

கச0 - கசக. பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளார்

இ - ள். பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை முறையிற் கேட்டு நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலிலுண்டான வருத்தத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளாராயென்க.

(கககூ) பரந்தவோதையும் (கஉகூ) ஆர்க்குமொலியும் (க௩க)விருந்திற பாணியும் (க௩ரு) ஏர்மங்கலமும் (க௩எ) முகவைப்பாட்டும் (க௩கூ) மகிழிசையோதையுமென்னுமிவற்றைப் (கச0) பேர்யாற்றடைகரைக்கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலாலுண்டான (கசக) விருப்பத்தாலே நெஞ்சில் அவலங்கொள்ளாராயென்க.

(கு - பு.) [நீரில் - நீர்மையுடனே. உருவக்கேட்டுப்போதுகை.]

கசஉ-கசஎ. உழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன் கொற்றமொடு
மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழறறிக ழட்டின்
மறையோ ராக்கிய வாவுதி நறும்புகை
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சசூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும

இ - ள். புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேரையுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும் கருப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையிலுண்டான மறையோராலாக்கப்பட்ட தேவருணவிலாவி இறப்புயர்ந்த மாடமாகிய அகங்களெங்கும் போர்த்தலாலே மேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத் தோன்றும் மங்கலமறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

(கு - பு.) [மழைக்குக்கருப்பமாவது - தூமம். அட்டில் - ஓமசாலை. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையுந்தோற்றுவித்து அவ்வளவிலே விளங்கியசாலையென்க. வானவருணு - சோற்றாவி; அவியிடுகிற ஆவி. இறை -இறப்பு.] மறையோர்-அந்தணர். இருக்கை - தொழிலாகுபெயர்.

கசஅ-கருரு. பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பரந்து

மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்
பன்னாட் டங்கிச் சென்றா ளொருநாள்

இ - ள். இரப்பவர் சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவினிடத்தே விளைப்போருடைய பழையவளம்பொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விருவகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு நடக்குநாட் காதமென்னுமெல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாள்தங்கி நடக்கின்றநாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றுப்பொலி ஆலையிற்பாகுகாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சியையுடைய மேகந்தவழ்ந்த மலைபோலத்தோன்றும் பழவிறலூர் களுமென்க.

(கசஉ) கொற்றத்தையும் (கசங) கருவையும் (கசக) சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் (கசா) அழவினும் (கரு0) உழவினும் விளைப்போராது (கசஎ) இருக்கையும் (கரு0) ஊர்களுமென்க.

* காவிரிநீர்கங்கைநீராதலாற் கங்கைப்புதல்வனைக் காவிரிப்புதல்வ ரென்றார்; அன்றியும் † "மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி" என்பதனாலுங்கொள்க. தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றுமூர்களுமென இயையும். அவ்வூர்களையிடை யிட்டநாடென்க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்துக் கழிதலருமையின். புதல்வராகி உழவிடை விளைப்போரென்க.

(கு - பு.) [காவிரிப்புதல்வர் - வேளாளர். (கரு0) விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கரு0) பழவிறலூர்களும். புரப்போர் - காக்குமரசர். பொங்கழி - தூற்றுப்பொலி. பரந்து-பரக்க. மங்குல்-இருட்சி. (கசள) மறை யோரிருக்கையும் (கரு0) பழவிறலூர்களும் (கருஉ) மலையிற்றோன்றும் (கருங) நாடென்க. (க0க) வழிப்படர் புரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளுள் ஒரு நாளென்க.] பொலி - நெற்குவை மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி என்ப து-தனது நாட்டிலுள்ளவர் தனது புத்திரரையொப்ப அவர்களை வளர்க் குந் தாயாகி இருப்பது காவேரி என்றுபொருள்.

கருசு-கசுங. ஆற்றுவீ யரங்கத்து வீற்றுவே றுகிக்
குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
வானவ ருறையும் பூநா றொருசிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்
பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

* 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரைவாங்கி' என்று கூறினர் நச்சி னார்க்கினியரும்; இதனைத் தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையிற் காண்க.

† கானல்வரி, உஎ.

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்ற

இ - ள். ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்தில்லாததன்மைத்தாய் வளைந்த மூங்கில்முள்ளால் வளைக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம் பயின்ற செறிந்த சோலையில் தேவருறைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொரு பக்கத்தே பட்டினப்பாக்கத்து * வான்பெருமன்றத்துப் பிண்டிநீழற்கண்ணே உலகநோன்பிகளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமகனாற்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலின் உண்மைத்தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும் † சாரணர் அப்பட்டினப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்து தோன்றவென்க.

அதிசயமூன்றாவன : சகசாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயமென்பன.

வேறாகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

(கு - பு.) [ஆற்றுவீயரங்கம் - ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கம் ; ஆவது-குறை ; அது சீரங்கம். ஆற்றவியென்பாருமுளர். அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அரங்கத்துக்கு அடுத்த இடம். முன்பு சொன்ன சாரணர்தோன்ற. ஐயர்-முன்சொன்ன உலகநோன்பிகள். ஐயர்பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்து இருந்து தருமஞ்சாற்றுதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி, அவர் இங்கே தோன்றவென்க.] அரங்கம் - ரங்கம் ; யாற்றிடைக்குறை.

கசுச-கசுகூ. பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே
கண்டறி கவுந்தியொடு காலுற வீழ்ந்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ ராயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகமின் விழுமங் கொள்ளான்

இ - ள். முன்செய்த பழவினையெல்லாம் கெட்டோடுவதாகவென்றுஉட்கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த கவுந்தியடிகளுடனே சென்று அவரடியிலே தலையுறவீழ்ந்தார்; அங்ஙனம் விழுந்தவர் இங்குவந்ததனது விளங்கிய கோட்பாட்டையுடைய ‡ அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவ

* வான்பெருமன்றமென்பது முதலாக இங்கே தந்துரைத்தவற்றை, இக்காதை ௨0-ம் அடிமுதலியவற்றிற் காண்க.

† சாரணர் - சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகையர். இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ் செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

‡ அவதிஞானம் - தன்னுடைய அதீதகதமான பரிஞ்ஞானம்; அஃதாவது முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

றையினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னை விட்டுப்போம்படி நீக்கிய * வீரனாகலாலே இவர்க்கு வருந்துனபத்திற்குத் தான் வருந்தானாகியென்க.

கண்டறிகவுந்தியென்பதனாலும் † காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க. ஒடு-ஒருவினையொடு.

(கு - பு.) [சிந்தை விளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது, திரிகாலஞானத்தை] ஆர்வம் - அன்பு. செற்றம் - பகைமை. விழுமம்-துன்பம்; உரிச்சொல்; "விழுமஞ்சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்" என்றார் ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்.

களO - களக. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காணாய்
ஒழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை

இ - ள். மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும் ஒழிக்க வொழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துறுகின்ற தீவினையைக் காணாயென்றானென்க.

காணாய - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதெனபதற்கு, நீ ‡ 'உரிய தன்றீங் கொழிக' எனவும் ஒழியாது ஊட்டுந்தீவினையையெனினுமமையும்.

களஉ-களங. இட்ட வித்தி னெதிர்ந்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணா

இ - ள். விளைநிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்ந்து கண்கூடாக நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணா; அதுபோல இதுவும ஒழிக்கவொழியாதென்றானென்க.

§ "உறற்பால........பாரு மில்" என்றாராகலின். தீவினைதன்னையே கூறினுமமையும். உம்மை - எச்சவும்மை.

(கு - பு.) "உறற்பால" என்னும் நாலடியார் செய்யுளுக்கு-ஊழ்வினையால நேரிடத்தக்க துன்பங்கள் ஆற்றல் மிகுந்தமுனிவர்களுக்கும் விலக்கக்கூடாதனவாம், பெறத்தக்க தன்மையையுடைய அவ்வின்பங்களும் அப்படிப்பட்டனவாகும்,எவைபோலவெனின், மழைபெய்யாதாயின் அதனை வருவிக்கவல்லவருமில்லை,அம் மழை மிகுதியாகப்பெய்தால் அதனைக்குறை

* வந்தசாரணர் இருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதலின், வீரனென ஒருமையாற்கூறினார்.

† 'காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க' என்றது, [ருரு - ம் அடி] 'உரிய தன்றீங் கொழிக்கென வொழியீர்' என்பதனை உரையிறகூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

‡ நாடுகாண்காதை, ருரு.

§ நாலடியார், பழவினை, ச : "உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா, பெறற்பா லனையவு மன்னவா மாரி, வறப்பிற் றருவாருமில்லை யதனைச், சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்."

யச்செய்பவர்களுமில்லை என்பதுபொருள்; எல்லாம் பழவினையின்படியே நடக்குமென்பது கருத்து.

௧௭௪-௧௭௫. கடுங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன
ஒருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்கள்

இ-ள். கடியகாற்றையுடைய நெடிய வெளியில் இடப்பட்ட விளக்கென்னும்படி மாயினல்லதுகூடிஉடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றுரைக்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமுந் துன்பமும் வருங்கால் யாவராலும் ஒழிக்கவொண்ணாவென்பதூஉம், யாக்கைநிலையாமையும் இவர்தம்பால் உறுவது கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர் கூறினரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார்; நினைவறஅழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

௧௭௬ - ௧௯௧. அறிவ னறவோன்.........பொதியறை யோரென

௧௭௬. அறிவன் — இ-ள். எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடையோன்,

௧௭௬. அறவோன்—இ-ள். அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடையோன்,

௧௭௬. அறிவுவரம் பிகந்தோன்—இ-ள். யாவருமறியப்படும் அறிவெல்லையைக் கடந்தோன்.

௧௭௭. செறிவன்—இ-ள். எல்லாவுயிர்கட்கும் இதனையுள்ளவன்; சமியாதவனென்றுமாம்.

௧௭௭. சினேந்திரன்—இ-ள். எண்வகைக் கன்மங்களையும் சயித்தவன்.

அவையாவன: * ஞானவரணீயம், தரிசனவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவிவை.

௧௭௭. சித்தன்—இ-ள். கிருதகிருத்தியன் = செய்யப்படுவனவற்றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கருமங்களைக் கழுவினவனுமெனபர்.

௧௭௭. பகவன்—இ-ள். † கேவலஞானி.

௧௭௮. தரும முதல்வன்—இ-ள். தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன,

௧௭௮. தலைவன்—இ-ள். எல்லாத்தேவர்க்கும் தலைவனாக எண்ணப்பட்டவன்,

---

* ஞானவரணீயமுதலியவெட்டும் காதி அகாதியென இருவகைப்பட்டு, ௧௪௮ - ஆக விரியு மென்பர்.

† கேவலஞானம் - ஐந்து ஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன: ௧. மதிஞானம்=சுவபாவபுத்தி; ௨. சுருதஞானம்=நூலுணர்ச்சி; ௩. அவதிஞானம்=தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ௪. மனப்பரியயஞானம்=தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ௫. கேவலஞானம்=திரிகாலவுணர்ச்சி.

க௭அ. தருமன்—இ-ள். தருமந்தானுயுள்ளவன்,

க௭௯. பொருளன்—இ-ள். ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

க௭௯. புனிதன்—இ-ள். சுத்தன்; புதியவனுமென்பர்.

க௭௯. புராணன்—இ-ள். பழையவன்,

க௭௯. புலவன்—இ-ள். எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

க௮௦. சினவரன்—இ-ள். சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

க௮௦. தேவன்—இ-ள். தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

க௮௦. சிவகதி நாயகன்—இ-ள். வீட்டுலகிற்கு நாயகனுயுள்ளவன்,

க௮௧. பரமன்—இ-ள். மேலானவன்,

க௮௧. குணவதன்—இ-ள். குணத்தையுடையவன்; வதம்-* விரதமுமாம்.

க௮௧. பரத்தி லொளியோன்—இ-ள். மேலாய உலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன்,

க௮௨. தத்துவன்—இ-ள். தத்துவங்களையுடையோன்,

க௮௨. சாதுவன்—இ-ள். ஒடுங்கினவன்,

க௮௨. சாரணன்—இ-ள். ஆகாசவாசி,

க௮௨. காரணன்—இ-ள். எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளவன்=காரணபூதன்.

க௮௩. சித்தன்—இ-ள். எண்வகைச் சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

(கு-பு.) எண்வகைச்சித்திகள் - அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என இவை.

க௮௩. பெரியவன்—இ-ள். எல்லாவற்றுலும் பெரியவன்,

க௮௩. செம்மல்—இ-ள். நாயகமூர்த்தி,

க௮௩. திகழொளி—இ-ள். விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

க௮௪. இறைவன்—இ-ள். எப்பொருளிலும் † தங்குகின்றவன்,

க௮௪. குரவன்—இ-ள். குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

க௮௪. இயல்குணன்—இ-ள். இயல்பையே குணமாகவுடையவன்,

க௮௪. எங்கோன்—இ-ள். எம்முடையசுவாமி,

க௮௫. குறைவில் புகழோன்—இ-ள். நிறைந்த புகழையுடையோன்,

க௮௫. குணப்பெருங் கோமான்—இ-ள். குணங்களைச் சம்பத்தாகவுடையவன்,

---

* விரதம் - அணுவிரதம், குணவிரதம சிக்ஷாவிரதமெனமூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவிரதம் - திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அநர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

† இறுத்தல் - தங்குதல்.

௧அ௬. சங்கரன்—இ - ள். சுகத்தைப்பண்ணுகிறவன்.

௧அ௬. ஈசன்—இ - ள். ஐசுவரியவான்,

௧அ௬. சயம்பு—இ - ள். தானே தோன்றினவன்,

௧அ௬. சதுமுகன்—இ - ள். நான்குமுகன்,

௧அ௭. அங்கம் பயந்தோன்—இ - ள். * அங்காகமத்தை யுண்டாக்கினவன்.

௧அ௭. அருகன்—இ - ள். பூச்சியன்,

௧அ௭. அருண்முனி—இ - ள். சிவபரமூர்த்தி,

௧அ௮. பண்ணவன்—இ - ள். கடவுள்,

௧அ௮. எண்குணன்—இ - ள். எட்டுக்குணங்களையுடையோன்.

எண்குணமாவன; அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், அநந்தசுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், நிர்ந்நாசமெனவிவை.

(கு - பு.) [எண்குணமென்றது அநந்த ஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம், அநந்தநாமம், நிட்காமம், நிராயுஷ்யம், சத்பாவநா என இவை.]

௧அ௮. பாத்தில் பழம்பொருள்—இ - ள். பகுத்தற்கரிய புராணப் பொருளாயுள்ளவன்; ஒட்டமற்ற பொன்னையொப்பானென்றுமாம்.

௧அ௯. விண்ணவன்—இ - ள். சுவர்க்கவாசி,

௧அ௯. வேத முதல்வன்—இ - ள். † ஆகமமூன்றிற்கும் முதலாயுள்ளவன்,

௧அ௯. விளங்கொளி—இ - ள். அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி.

௧௯0 - ௧௯௧. ஓதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது
போதார் பிறவிப் பொதியறை போரோ

இ - ள். இந்நாமங்களையுடையோனாலோதப்பட்ட ஆகமமாகியவிளக்கொளியைப் பெற்றுற் போந்தேறினல்லது யாவரும் பிறவியாகிய சிறையினின்றும் போகமாட்டாரென்றுரைக்க.

பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

---

* அங்காகமம், ௧௨ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—௧. ஆசாராங்கம், ௨. சூத்திரகிருதாங்கம், ௩. ஸ்தாநாங்கம், ௪. ஸமவாயாங்கம், ௫. வியாக்கியாப்பிரஞ்யப்த்யங்கம், ௬. ஞாத்ருகதாங்கம், ௭. உபாஸகாத்தியயநாங்கம், ௮. அந்தக்கிருத்தசாங்கம், ௯. அநுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், ௧0. பிரச்சிநவியாகரணாங்கம், ௧௧. விபாகசூத்திராங்கம், ௧௨. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

† ஆகமமூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமமென்பன.

௧௯௨ - ௧௯௩. சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்
காவுந்தி யுந்தன் கைதலை மேற்கொண்டு

இ - ள். அங்ஙனம் சாரணாருளிச்செய்த பெருமையமைந்த உண்மை மொழியைக் கேட்டுத் தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது கைகளைத் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு நின்று கூறுவார் :—

௧௯௪ - ௧௯௫. ஒருமொழி நவித்தோ னோதிய ஞானத்
திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா

இ - ள். எனது செவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனாலோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல்லது பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றாரென்க.

அவித்தல் - அடக்குதலுமாம்.

௧௯௬ - ௧௯௭. காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னா

இ - ள். என் நாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமத்தைச் சொல்லினல்லது பிறிதொன்றனைச் சொல்லாதென்றாரென்க.

௧௯௮ - ௧௯௯. ஐவரை வென்றோ னடியிணை யல்லது
கைவரைக் காணினுங் காணா வென்கண்

இ - ள். எனது கண்களும் ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்றவனுடைய அடியிணைகளைக் காணினல்லது பிறிதொருதேவரடியிணைகளைக் கையகத்தேகாணினும் காணாவென்றாரென்க.

ஐவர் - செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும் என்றுபாடமாயின், கைவரைகாணல் - கண்விழித்தலாக்கி, விழித்திருப்பினும் காணாவென்க.

(கு - பு.) [ஐவர்-பஞ்ச இந்திரியங்கள்.] இது, கோபம்பற்றிவந்ததிணை வழுவமைதி. அடியிணை - உபய பாதம்.

௨௦௦ - ௨௦௧. அருளறம் பூண்டோன் றிருமெய்க் கல்லதென்
பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாது

இ - ள். எனது பயனற்ற உடம்பு அருளால் அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம் - உம்மைத்தொகையுமாம்.

(கு - பு.) யாக்கை பூமியிற் பொருந்துதல் - தண்டனிடுதல்.

௨௦௨ - ௨௦௩. அருகர றவ னறிவோற் கல்லதென்
னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

இ - ள், எனது இருகையும் அருகர்க்கு அறத்தைக்கூறுவோனாகிய அறிவன்பொருட்டு என்சிரத்தின்மிசையே குவியினல்லது பிறிதொரு தேவர்பொருட்டுக் குவியாவென்றானென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

௨0௪ - ௨0௫. மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்
றலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொறாஅது

இ - ள். எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதேநடந்த மலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது பிறிதொன்றனையும் அணியப் பொறாதென்றானென்க.

(கு - பு.) [தலையிடத்து.] அருகக்கடவுள் தாமரைமலரை வாகனமாக்கொண்டு அதனை ஊர்ந்து சென்றனரென்று ஜைனநூல் சொல்லும்.

௨0௬ - ௨0௭. இறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது
மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயராது

இ - ள். என்மனமும் ஈறிலின்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறைவனருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஓதிப் புடைபெயரினல்லது பிறிதொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றானென்க.

மறுதர - மீளவும்.

௨0௮ - ௨௧௩. என்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதற்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி
நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
றந்தர மாறாப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து

இ - ள். தம்கையைத் தலைமேற்கொண்டு நின்று, கவுந்தியடிகள் (௧௯௫) திறவா ; (௧௯௭) நவிலாது ; (௧௯௯) காணா ; (௨0௧) பொருந்தாது ; (௨0௩) குவியா ; (௨0௫) பொறாஅது; (௨0௭) பெயராது என்றுகொண்டு அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசாரணர் அவ்விடத்திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒருமுழவுயரம் மேலாநின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாகவென்றுகூறி அந்தரவழியாக விரைந்துசெல்லுகின்றவரைநோக்கித் தொழுது பாசங்கள் அறுகவென்று பணிந்தனராய்ப்போந்தென்க.

(கு - பு.) [உயர்மிசை - சிலாவட்டம். ஓங்கி - எழுந்திருந்து. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.]

௨௧௪ - ௨௧௮. காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேரியாற்று
நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்

நீதுநீர் நியமத் தென்கரை யெய்திப்
போதுசூழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி

இ - ள். முகிலையணிந்த அழகியபொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரிய யாற்றிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும் பள்ளியோடத்தேறிப் போய்த் தென்கரையைச்சென்றடைந்து மலர்கள்சூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவினையுடைய சோலையிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

(கு - பு.) [நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்.]

உகக - உஉO. வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு
கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றோர்

இ - ள். * இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தி ஒருவனோடுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்ததோர் அழகிய பொழிலிடத்தே அணுகினராய்ச்சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையாள்; குண்டமென்றபடி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பரத்தையென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்; விடனென்றபடி.

உஉக - உஉஉ. காமனுந் தேவியும் போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டீங் கறிகுவ மெனறே

இ - ள். இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும் இரதியையுமொக்குமிவர்களையாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

இனி இவ்விடத்துவந்த இவர் காமனும் தேவியுமே ; அல்லராயின், யாரெனக் கேட்டறிகுவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்கும் போலி, ஒப்பில்போலி. ஈங்கிவர், ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டீங்கு, ஈங்கு - இப்பொழுது.

உஉ௩-உஉ௪. நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருடை
யேற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவ

இ - ள். † உவாமுதலிய விரதங்களிற் பட்டினிவிட்டுண்டலால் மலிந்த உடம்பையும் நுண்ணிய தவத்தையு முடையீர், நும்மொடுகூடி வழிவந்தவிவர் யார்தானென்று வினவவென்க.

---

* இடங்கழிகாமம் -மிக்ககாமம்; "இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி, யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென், னெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள்வி" என்றார் மணிமேகலையிலும்; க௮ - வது உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை. "இடங்கழி யாளர் தொடர்பின்றே" என்று இன்னாநாற்பதிலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

† "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" என்றார் சிந்தாமணியிலும்; கேமசரியாரிலம்பகம், க௩௬.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

(கு - பு.) உவா - பதினைந்தாந்திதி ; அமாவாசியையும், பூர்ணிமையும். முதலிய என்றது, அஷ்டமி, சதுர்த்தசி முதலியவற்றை.

உஉச-உஉரு. என், மக்கள் காணீர் மானிட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

இ - ள். அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் எனமக்கள்காணும் ; நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லர் ; மானிடயாக்கையர் ; வழிவருதலாலாகிய வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர் ; அவரிடஞ்செல்லாதே விடப்போமினென்றாரென்க.

* பரி - மிகுதி ; ஒருசொல்லுமாம்.

(கு - பு.) பரி - வடமொழி உபசர்க்கம் ; மிகுதிப் பொருளதோர் இடைச்சொல். அது, புலம்பினரெனனும் தமிழ்மொழியொடுதொக்கது ; "அதிநுட்பம்" என்றாற்போல. [பரி புலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.] மக்கள் என்றது, அன்புபற்றி ; மரபுவழுவமைதி.

உஉஎ-உஉஅ. உடன் வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரென

இ - ள். நூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவரே, ஒருவயிற்றுப் பிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாய்க் கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்கற்ற நூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்றாரென்க.

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி. இவ்வாறே நீர் கற்றனவுமெனப்படுதாம.

(கு - பு.) உடன்வயிற்றோர்கள் - சகோதரர். கீழ் "எனமக்கள்" என்றதன்மேல் இவ்வாறு ஆக்ஷேபித்தார்கள்.

உஉகூ - உசo. தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்
காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுமிவ ரெனபூங் கோதையை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
குறுநரி நெடுங்குரற் கூவிளி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்நுந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்
குய்திக் கால முரையீ ரோவென

* "பரிபுலம் பினனிவன், றனே தமியன் வந்தனன்" என்றார் மணிமேகலையிலும் ; கரு - வது ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

இ - ள். இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டலாற் செவியைப் புதைத்துக் கணவன் முன்னிலையில் கண்ணகி நடுங்க, என்பூங்கோதை போல்வாளை இவரிகழ்ந்தனர், இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடைய காட்டில் நுழைந்துதிரியும் முதுநரியாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட்ட சாபம் தவத்தின்விளைவாகிய சாபமாதலால் அவரைச்சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம் விளைந்தபடியை அறியாராகிய கோதையும் நம்பியும் குறுநரியினது நெடியகுரலாகக்கூவும் விளியைக்கேட்டு நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்க நெறியினின்றும் நீங்கியோர் நீர்மையல்லாதனவற்றைச் சொல்லினும் இஃது அவர் அறிவின்மையாற் கூறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர் தமதறிவால் உணரவேண்டும்; செய்தவத்தீர், உம்முடைய திருமுன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச் சாபநீங்கி உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத்தருளீரென்றுகூறியென்க.

போலும் - ஒப்பில்போலி. முதுநரி - நரி. நடுங்கியென்றார்; தம் பொருட்டாகவிளைதலின். ஓகாரம் - இசைநிறை. அடிகள் மனத்தானினைத்து இட்டசாப மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றார். இங்ஙனம் அறியாது அவர்கள்சொன்ன இகழ்ச்சியானும் இதற்கு இவரல்லது வேறு சபிக்கவுரியாரின்மையானும் உய்திக்காலமுரையீரென்றார். விளி - ஓரிக்குரல். ‘நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு, மறியா மையென் றறியல் வேண்டும்’ என்னுந்துணையும் அவருட்கோள். ஏனையதை அடிகட்குக் கூறினார்.

(கு - பு) [பட்டதை அறியார் - மனத்தில் இவர் நினைத்ததாதலால் அறிந்திலர். பின்பு அறிந்தபடி: அவர்கள் முன்னேநரியானபடியாலும், தங்களைப் பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து இவரல்லது வேறு சாபமிடவல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலே வந்ததென்று இவரறிந்தார்; அறிந்து (௨௪௦) உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.] உய்திக்காலம் - சாபநிவிர்த்திகாலம். “ஒப்பில்போலியுமப்பொருட்டாகும்” என்றவிதியால், போலுமென்பது இங்கு உரையசைப்பொருளதாய் நின்றது. உட்கோள் - மனத்திற்கருதியது.

௨௪௧ - ௨௪௫. அறியா மையினி னிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகவீங் கிவரெனச்
சாபவிடை செய்து

இ - ள். தமது முப்பொறிகளால் வரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறுமையாலே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர் மதிற்புறமாகிய காவற்காட்டில் திரிந்து பன்னிரண்டு மாதம் இங்ஙனந் துன்பமனுபவித்த பின்னர் முன்னைப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சாபவிடைசெய்தென்க.

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துபெற்ற மக்கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றாரென்றவாறு. எனவே * யாகாவாராயினும் நாகாத்தல்வேண்டுமென்பதாயிற்று. நொச்சியொருபுடையென்றது அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; † "நொச்சிவேலித் தித்த னுறந்தை" என்றதுமது. இழிபிறப்பு - விலங்கின்பிறப்பு. முன்னையுருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம்.

(கு - பு.) முப்பொறி - திரிகரணம்; மனமொழிமெய்கள். சாந்திரமான சம்பந்தத்தால் மதியென்றுந் திங்களென்றும் மாதத்துக்குப்பெயர். [படர்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய்.] சாபவிடை - சாபநிவிர்த்தி. யாகாவாராயினும் - தம்மாற்காக்கப்படுவன வெல்லாவற்றையுங் காக்கமாட்டாராயினும். நாகாத்தல் - நாவொன்றையும் அடக்குதல்.

உசரு - உசஅ. தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென

இ - ள். தவத்தான்மிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியுங் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக் கெடுத்த புறத்தேசிறையையுடைய கோழியென்னுநகரின்கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க.

---

* திருக்குறள், அடக்கமுடைமை, எ: "யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு"

† அகநானூறு,மணிமிடைபவளம் கஉக:"இரும்பிழிமகாரிவ் வழுங்கன் மூதூர்,விழவின் றாயினுந் துஞ்சா தாகு.மல்லலாவணமறுகுடன்மடியின்,வல்லுரைக் கடுஞ்சொ லன்னை துஞ்சாள்,பிணிகோ ளருஞ்சிறையன்னை துஞ்சிற்,றுஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவ,ரிலங்குவே லிளைஞர் துஞ்சின் வைஎயி யெயிற்று, வலஞ்சுரி தோகை ஞாளி மகிழு,மரவவாய் ஞமலி மகிழாது மடியிற், பகலுரு றழ் நிலவுக் கான்று விசும்பி, னகல்வாய் மண்டில நின்றுவிரி யுமமே, திங்கள்கல் சேர்பு கனையிருண் மடியி, னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை, கழுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குழறும், வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின், மனைச்செறி கோழி மாண்குர லியம்பு, மெல்லா மடிந்த காலை யொருநா, ளில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே, யதனா, லரிபெய் புட்டி லார்ப்பப் பரிசிறந், தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா, நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக், கயன்முதிர் புறங்காட் டன்ன,பன்முட்டின்றாற் றோழிநங் களவே" என்பது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது; பரணர்.

வாரணம் - கோழியூர்; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து ஓர்கோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியென்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக ஆக்கியவதனாற் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளர். அற்றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை: புறத்தே சிறையையுடையகோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும்; *"புறஞ்சிறைப் பொழிலும்" என்பவாகலின். புறஞ்சிறைவாரணம் - கோழியூரெனக்கொள்க.

(கு - பு.) [முறம் - சுளகு. வாரணம் - யானை. வாரணம் - கோழி; புறத்தேசிறையையுடைய கோழி - உறையூர்; கோழி - ஆகுபெயர். யானையைக் கோழி முறக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயித்தகோழி தோன்றினவிடம் வலியுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன் பெயராலே சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையுங்கழுத்துமாக்கியதனால் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்று.] "புறஞ்சிறைப்பொழில்" என்பதற்கு - புறஞ்சேரியிடத்திலுள்ளனவாகிய சோலைகளென்று பொருள். எனா - ஈற்றசை.

(உகரு) பணிந்தனர்போந்து (உகஎ) எய்தி (உகஅ) இருந்துழிச் (உஉ0) சென்றோர் (உஉச) விளவப் (உஉகூ)) பரிபுலம்பினரெனக் (உஉஅ) கடவதுமுண்டோ கற்றறிந்தீரெனச் (உஉகூ) செவிபகம்புதைத்து (உரு0) நடுங்க (உருஉ) முதுநரிபரிகளைக் (உருச) கட்டிபதாதலின், (உசா0) உரையீரோவெனப் (உசாச) பெறுக ஈங்கிவரெனச் (உசாரு) சாபவிடை செய்து (உசாகூ) கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும (உசாஅ) புரிந்துபுக்காரென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் தம்முளொத்துமுடிதலின் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

(கு - பு.) இஃது - "வான்கண்" என்னும் இக்காதைச்செய்யுள். எல்லாவடியும் அளவொத்த நாற்சீரடியாக வருதல், நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவினிலக்கணம். இது, ஏகாரத்தாலாயினும், ஓகாரத்தாலாயினும், எனவென்பதனாலாயினும் முடியுமென அறிக.

நாடுகாண்காதை முற்றிற்று.

---

* ஊர்காண்காதை, க.